

Nr 408.

Av herr **Nyblom**, om anordnandet länsvis av praktiska yrkeskurser för arbetslösa.

Allting tyder på att arbetslösheten alltmer tenderar att bli ett problem för de mindre kvalificerade. När den senaste krisen började lätta, återfördes relativt snabbt större delen av de yrkeskunniga arbetslösa till sysselsättning, under det att ett betydande antal ej speciellt yrkesutbildade alltså jämt fingo stanna utanför. Den grupp, som dessa sistnämnda tillhöra i arbetslöshetskommissionens statistik, visar också en kraftig procentuell ansvällning i jämförelse med övriga grupper. Enligt uppgifter, som varit synliga i pressen, har brist yppat sig på vissa specialutbildade arbetare, såsom bl. a. svetsare. Bekant är jämväl att flera industrier under det senaste året tvingats att utnyttja sin arbetskraft till det yttersta i övertidsarbete och dylikt, och det har gjorts gällande, att detta i stor utsträckning skulle bero på, att man inte kunnat för nyanställning erhålla tillräckligt utbildad, fackkunnig personal.

Av arbetslöshetskommissionens statistik rörande arbetslösheten finner man att i oktober månad 1934 ej mindre än 25 990 personer i åldern 16—25 år voro anmälda som hjälpsökande arbetslösa, därav 11 650 i åldern 16—21 år. Man torde kunna utgå ifrån att större delen av de unga män, som tillhöra denna kategori, aldrig åtnjutit någon särskild yrkesutbildning och ej heller innehaft sådant stadigvarande arbete, som kunnat ge dem en ordentlig yrkeskunskap. I den väldiga skaran ingår med all sannolikhet en mängd f. d. springpojkar, vilkas tragik det ofta är att icke få lära något yrke och att vid inträdd värnpliktsålder ställas på gatan såsom förvuxna för den arbetsuppgift, de dittills sysslat med.

Angeläget torde vara — både ur samhällets och de enskilda individernas synpunkt — att här berörda problem mera än hittills beaktas vid vidtagandet av åtgärder för arbetslöshetens bekämpande. Speciellt de arbetslösa åldrarna 16—25 år borde beredas möjlighet att genom av arbetslöshetskommissionen anordnade specialkurser erhålla sådan yrkesutbildning, som kunde tänkas vara av värde för underlättandet av dessa arbetslösas inlemmande i det produktiva arbetet. De ungdomar, som aldrig få förmånen att komma in i ett yrke, bli så betydligt sämre lottade än sina kamrater, vilka lyckas få anställningar med yrkesutbildning, att det måste anses vara en akt av enkel rättvisa att ge dem en chans att göra sig gällande och skapa sig en framtid.

De kurser, jag här syftar på, borde anordnas på någon central plats i varje län, där en mera omfattande ungdomsarbetslöshet i åldrarna 16—

25 år råder, och de borde organiseras så att deltagarna finge alla kostnader för sitt deltagande i kursen, inklusive mat och logi, täckta.

Med hänsyn till vad jag här anfört, anser jag mig böra hemställa,

att riksdagen måtte besluta att arbetslöshetskommissionen, i den omfattning kommissionen kan finna erforderligt, länsvis anordnar praktiska yrkeskurser för arbetslösa i åldrarna 16—25 år;

samt att de härför erforderliga medlen få bestridas ur anslaget till statliga och statskommunala reservarbeten.

Stockholm den 23 januari 1935.

Georg Nyblom.
